

Bilag 25.

Oversættelse.

Ambassadør Birger Kronmanns indlæg i 5. udvalg den 5. november 1971 om FN's informationspolitik.

Generalsekretæren har til dette udvalgs forhandlinger fremlagt en omfattende og yderst interessant beretning om FN's informationsvirksomhed. Formålet med den foretagne gennemgang har været „at gøre status over den politiske, teknologiske og psykologiske udvikling og de ændrede forhold for så vidt angår FN's informationskontors (OPI) arbejdsprogrammer og virksomhed for at afgøre, om — og i givet fald i hvor stor udstrækning og på hvilken måde — der bør ske en tilsvarende udvikling og ændring i enten de grundlæggende principper, der hidtil har været gældende for OPI's arbejdsprogrammer eller i selve arbejdsprogrammerne.“

Den danske delegation erkender fuldt ud, at der er sket dybtgående ændringer inden for hele FN-systemet og en ikke mindre betydningsfuld udvikling med hensyn til det politiske, økonomiske og psykologiske klima, hvori verdensorganisationen må finde sin rette plads. Vi er derfor glade for denne lejlighed til at foretage en omvurdering af tankegangen bag OPI's nuværende og fremtidige virksomhed.

Efter den danske delegations opfattelse falder generalsekretærens beretning i to dele. Den første, omfattende kapitlerne A og B, indeholder omvurderingen og konklusionerne og analyserer OPI's rette funktion og rolle, d. v. s. FN's informationspolitik. Den anden del, kapitel C, omhandler konkrete anbefalinger og disses budgetmæssige konsekvenser. Jeg skal hovedsagelig begrænse mine kommentarer til beretningens første del vedrørende spørgsmålet om at opstille retningslinier for arbejdet inden for FN's informationstjeneste.

De grundlæggende principper for OPI's virksomhed er fastlagt i generalforsamlings-

resolution 13 (I) af 1946 og er med mindre ændringer bekræftet i generalforsamlingsresolution 595 (VI) af 1952.

Ifølge disse resolutioner er det grundlæggende princip for FN's informationsvirksomhed i størst mulig udstrækning i hele verdensoffentligheden at fremme en velfunderet forståelse af FN's arbejde og formål.

Jeg vil gerne specielt henlede udvalgets opmærksomhed på ordene „velfunderet forståelse“. At fremme en sådan forståelse i verdensoffentligheden af FN's arbejde betyder efter vor opfattelse, som tidligere sagt, at fortælle folk, hvad de skal tænke *på*, men absolut ikke, *hvad* de skal tænke. Det må således være OPI's hovedopgave at støtte og bistå regeringer, organisationer og nyhedsmedier med fremlæggelse af kendsgerninger. At gå ud over disse grænser til fordel for en aktivistisk informationsvirksomhed ville være ensbetydende med at opgive objektivitetsprincippet, som må være nøgleordet i en organisation, det ledes af og for suveræne stater. Kendsgerninger taler for sig selv og er det eneste middel til at imødekomme det uomgængelige krav om objektivitet. Vi er enige i, at den idealisme og de forhåbninger, der skabtes i 1945, da FN-pagten blev skrevet, stadig lever, men at der i dag er stadig tydeligere tegn på en mere krævende indstilling i offentlighedens bedømmelse. Men kun ved at holde objektivitetstanken i live vil det være muligt at afstive idealismen og forhåbningerne fra den tid. At erstatte objektivitet med vilkårlighed ville efter vor mening være selvødelæggende og skadeligt for det billede, offentligheden danner sig af verdensorganisationen.

I de førømtalte resolutioner, hvori de grundlæggende principper for FN's informationstjeneste defineres, hedder det endvide-